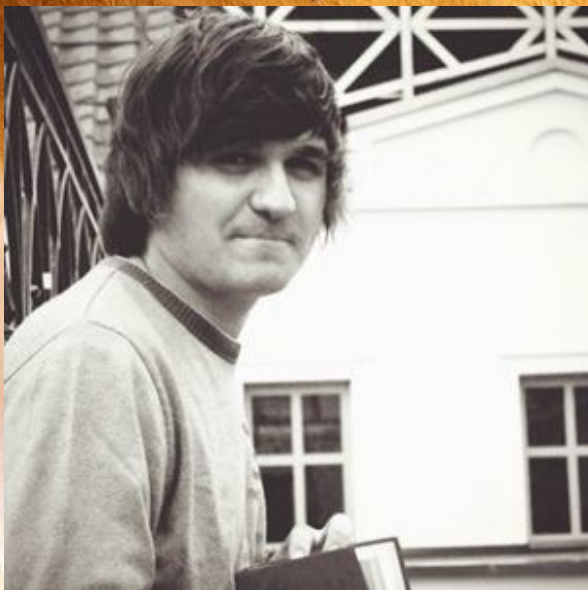

Ніл Гілевіч

30 верасня 1931

Ніл Сямёнавіч Гілевіч нарадзіўся 30 верасня 1931 года ў вёсцы Слабада Лагойскага раёна Мінскай вобласці. Бацька будучага пісьменніка Сымон Пятровіч вельмі рана асірацеў працаваў старшынёй сельсавета, сакратаром РВК. Заняты службовымі клопатамі, дома бываў рэдка. Турботамі аб выхаванні трох дачок і пяці сыноў жыла маці – Кацярына Мікалаеўна. Менавіта яна перадала ў спадчыну свайму сыну Нілу тую выключную цягавітасць, якой здзіўляюцца сёння даследчыкі яго творчасці.

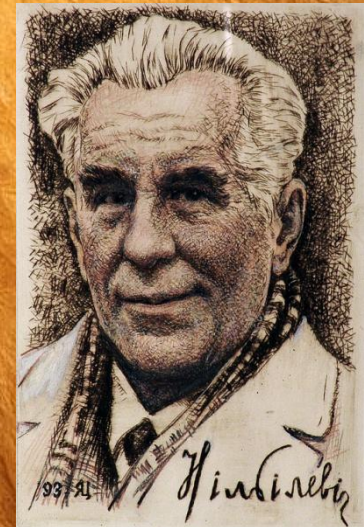

Першы верш Н.Гілевіча “Яблынька” быў надрукаваны ў 1946 годзе ў часопісе “Бярозка”. Пятнаццацігадовы аўтар расказваў пра салдата, які перад самай вайной пасадзіў дзічку, прышчапіў яе і праз усё ваеннае ліхалецце пранёс надзею на сустрэчу з ёю.

У 1947 годзе шаснаццацігадовага паэта, вершы якога сталі рэгулярна з'яўляцца на старонках газет, запрасілі на Першую рэспубліканскую нараду маладых пісьменнікаў. У гэтым жа годзе Н.Гілевіч паступае ў Мінскае педагагічнае вучылішча, на апошнім курсе якога становіцца членам літаратурнага аб'яднання пры "Чырвонай змене". Педвучылішча закончыў на выдатна і без экзаменаў быў прыняты на філалагічны факультэт БДУ.

**Першыя гады пасля Вялікай айчыннай вайны
працаваў калгасным паштальёнам.**

У 1954 годзе Н.Гілевіча, студэнта трэцяга курса, прымаюць у Саюз пісьменнікаў.

**Скончыў філалагічны факультэт БДУ
(1956), пасля аспірантур пры ім.**

**Кандыдат філалагічных навук (1963),
прафесар (1978). З 1960 па 1986 -
супрацоўнік кафедры беларускай
літаратуры БДУ.**

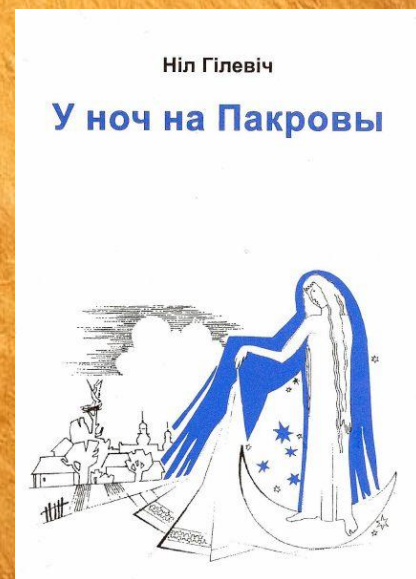
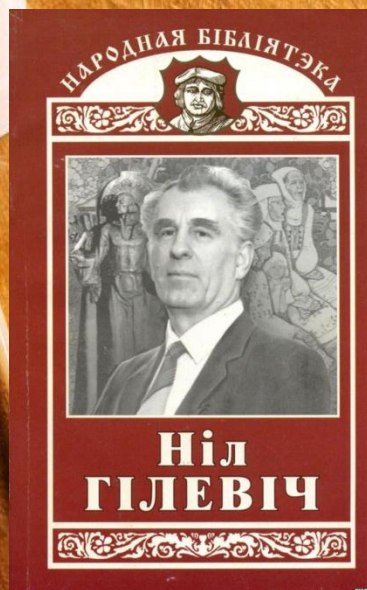
У 1957 годзе выходзіць першы зборнік вершаў і песняў Ніла Гілевіча “Песня ў дарогу”. Крытыкі ахарактарызуюць гэтую кнігу як паэтычны маніфест студэнтаў-рамантыкаў 50-х гадоў, пераважна вясковых хлопцаў і дзяўчат.

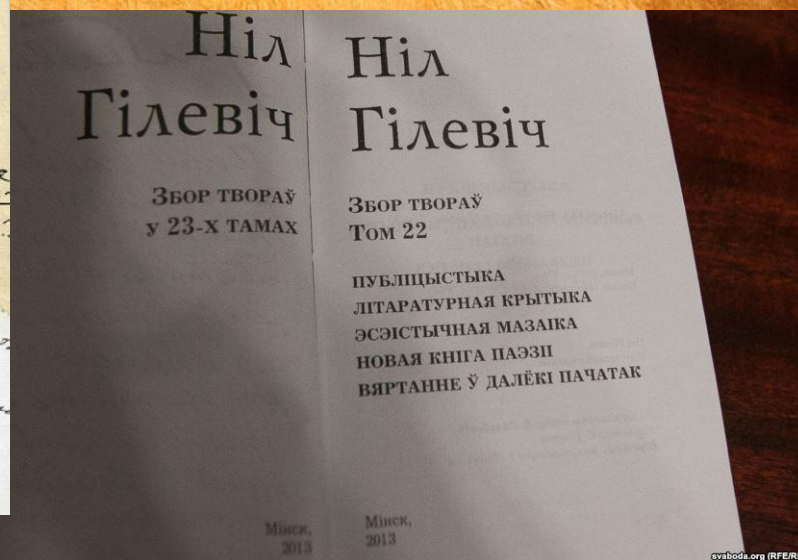
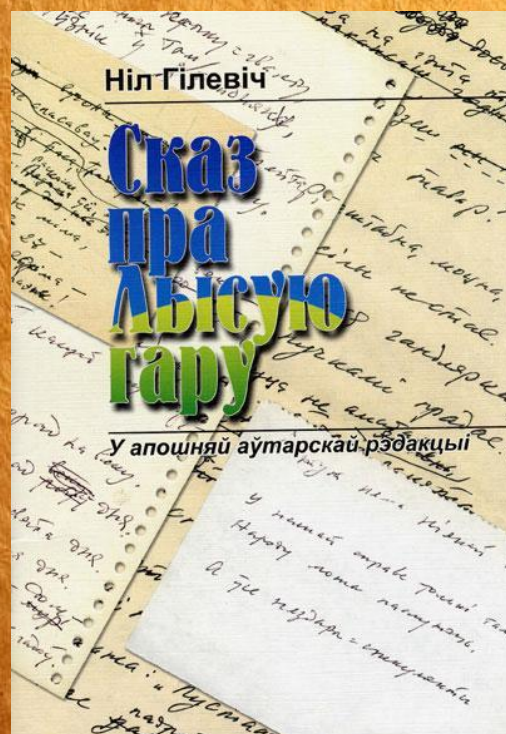
З 1958 да 1963 працаваў таксама літкансультантам газеты "Звязда". З 1980 да 1989 - першы сакратар праўлення СП БССР, у 1981-1991 сакратар праўлення СП СССР. У 1980 годзе яму прысвоена ганаровае званне заслужанага дзеяча навукі.

Аўтар кніг паэзіі "Песня ў дарогу" (1957), "Прадвесне ідзе па зямлі" (1959), "Неспакой" (1961), "Бальшак" (1965), "Перазовы" (1967), "Лісце трыпутніку" (1968), "А дзе ж тая крынічанька" (1972), "Запаветнае" (1975), "Актавы" (1976), "У добрай згодзе" (лірыка, гумар і сатыра, 1979), "Святлынь" (1984), "Повязь" (1987), "Як дрэва карэннем" (1986), рамана ў вершах "Родныя дзеці" (1985), а таксама зборнікі сатыры і гумару "Званковы валет" (1961), "Да новых венікаў" (1963), "Ці грэх, ці 2" (1970), "Як я вучыўся жыць" (1974), "Русалка на Нарачы" (1974), "Кантора" (1989), "Дыялог на хаду" (1990).

Працуе ў галіне перакладу. Пераклаў на беларускую мову твора звыш 400 славянскіх паэтаў і пісьменнікаў (балгарскіх, славенскіх, сербскіх, украінскіх, польскіх, рускіх, лужыцкіх і інш.

**Дзяржаўная прэмія Беларускай ССР імя Янкі Купалы
(1980) – за кнігу паэзіі «У добрай Згодзе» і
перакладчыцкую дзейнасць
Міжнародная прэмія імя Х. Боцева (1986) – за
рэвалюцыйную паэзію і публіцыстыку
Ордэн Працоўнага Чырвонага Сцяга
Ордэн Дружбы народаў
Ордэн Кірылы і Мяфодзія I ступені
Ордэн Югаслаўскай зоркі са стужкай
Ордэн князя Яраслава Мудрага III ступені
Медаль Францыска Скарыны**

A quill pen with a white feather and a wooden handle, resting on a small, round, light-colored inkwell. The background is a textured, aged, yellowish-brown paper.

Дзякуй за ўвагу!